

Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție

Sesiunea noiembrie 2022 – martie 2023

Comisia de evaluare pentru Secția contencios administrativ și fiscal

RAPORT DE EVALUARE

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 19 alin. (7) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la ÎCCJ, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 960/2021, în urma evaluării actelor întocmite de candidat sau care privesc activitatea acestuia:

CANDIDAT: COD 1002

I. Documentele supuse evaluării:

- 30 de hotărâri judecătorești transmise, conform art. 16 alin. 7 din Regulament, de către curțile de apel ;
- 10 lucrări întocmite de candidat sau care privesc activitatea acestuia, atașate cererii de înscriere, conform art. 6 alin. (6)-(7) din Regulament
- răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate de către comisia de evaluare - *nu este cazul*
- sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, ce se referă la criteriile de evaluare - *nu este cazul*

II. Explicații solicitate candidatului de către comisia de evaluare:

- a) Explicații solicitate candidatului: *nu este cazul*
- b) Răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate: *nu este cazul*
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate susținerile candidatului: *nu este cazul*

III. Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice:

- a) **Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, ce se referă la criteriile de evaluare: *nu este cazul***
- b) **Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice al căror conținut excede prevederilor art. 18 alin. (3) din Regulament: *nu este cazul***
- c) **Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate sesizările sau observațiile opiniei publice: *nu este cazul***

IV. Criteriile de evaluare și punctajele acordate

a) Capacitate de analiză și sinteză

Punctaj acordat – 9 puncte

Motivare: Hotărârile selectate, dar și cele atașate de candidat relevă, ca regulă generală, deficiențe în privința capacității de analiză și sinteză, remarcându-se o disproporție vădită între caracterul amplu al prezentării susținerilor părților și caracterul succint al motivării propriu-zise (spre exemplu, la hotărârea 4 selectată de comisie, 22 de pagini din 27 reprezintă susținerile părților; la hotărârea 30, 8 pagini reprezintă susținerile părților și numai două motivarea propriu-zisă; la hotărârea 26 selectată de comisie 34 din cele 43 de pagini sunt susținerile părților, iar la hotărârea 15 motivarea începe la fila 25 din cele 31 de pagini ale hotărârii).

Preluarea nesistematizată sau integrală a susținerilor părților din cererea de chemare în judecată, întâmpinare sau răspuns la întâmpinare se remarcă și în cazul altor hotărâri (hotărârea nr. 1 – 17 pagini din 21; hotărârea nr. 6 – 18 pagini din 24; hotărârea nr. 7 – 17 pagini din 24; hotărârea nr. 16 – 12 pagini din 14). În opinia Comisiei de evaluare, chiar dacă suntem în prezența unor cauze complexe, ar fi suficientă redarea esenței argumentației, iar nu copierea tuturor susținerilor părților.

Susținerile părților sunt preluate necenzurat, în limbajul specific stilului avocațial, uneori fără diacritice, așa cum au fost scanate, iar motivele de recurs nu sunt sistematizate, cum este cazul în următoarele paragrafe:

"După cum este binecunoscut onoratei instanțe de judecată art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și

completările ulterioare, stabilește că (...) (pagina 18, hotărârea 4 selectată de comisie);

"Ca profesioniști ai dreptului, trebuie făcută o distincție între relațiile de subordonare și relațiile de colaborare." (pagina 10, hotărârea 26 selectată de comisie);

"Observă că atunci când este vorba de cetățean se merge pe descurajare totală, iar când vorbim de autorități și funcționari se merge pe "prevenție" -sanțiune blândă" (pagina 7, hotărârea 15).

Uneori, susținerile părților sunt preluate la persoana întâi: *"În speță, obiectul cererii îl constituie, urmare a pretinsului refuz nejustificat al instituției noastre de a da curs cererii reclamantului, obligarea Ministerului Afacerilor Interne "să-mi comunice, în copie (...)" (pagina 18, hotărârea 4 selectată de comisie).*

Susținerile părților includ textele de lege invocate de părți redată integral, dar și fragmentele de doctrină citate de aceștia (spre exemplu hotărârea 15 selectată de comisie), ca și multe alte detalii inutile.

Capacitatea de analiză este în general una adecvată nivelului de complexitate al cauzei, dar are uneori de suferit din cauza modului nesistematizat de preluare a susținerilor părților sau motivelor de recurs.

Deficiențele în capacitatea de sinteză sunt evidente și la preluarea *in extenso* a unor hotărâri judecătorești (ex. hotărârea nr. 11, p. 9-18 din hotărâre; în aceeași notă, hotărârile nr. 18, 27), senzația fiind aceea că hotărârea Înaltei Curți pronunțată într-un recurs în interesul legii a fost folosită în loc de argumentarea proprie a candidatului.

b) Coerență în exprimare

Punctaj acordat – 8 puncte

Motivare: Studiul portofoliului a evidențiat hotărâri în care candidatul procedează la o analiză coerentă a argumentelor părților (ex. soluționarea excepțiilor, hotărârea nr. 2), într-un limbaj juridic adecvat și adaptat registrului specific (ex. hotărârea nr. 6).

Cu toate acestea, deși candidatul manifestă preocupare pentru identificarea și soluționarea problemei de drept analizate, hotărârile sunt în general redactate

într-un stil greoi, fiind folosite fraze lungi în care de multe ori este dificil de urmărit firul logic, coerența în exprimare fiind implicit afectată. Exemple de astfel de fraze lipsite de coerență sunt următoarele:

"Prin urmare, în măsura în care în urma analizării motivelor de casare prin decizia atacată cu cererea de revizuire întemeiată pe acest motiv, instanța de control judiciar nu a stabilit/schimbat situația de fapt în urma analizării dispozițiilor normative aplicabile situației de fapt, ci a respins recursul ca nefondat, exercitarea acestei extraordinare de atac nu este prevăzută de lege, nefiind prin urmare întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate, respectiv aceea a evocării fondului prin decizia atacată, analiza motivelor de casare nefiind considerată sintagmei prevăzute de lege de a se evoca fondul, considerente față de care va fi admisă excepția inadmisibilității acestui motiv de revizuire, consecința fiind respingerea acesteia ca inadmisibilă." (pagina 16 din hotărârea 25 selectată de comisie)

"Pe de altă parte, deși prin decizia civilă nr. instanța de recurs în același dosar de recurs a dispus admiterea cererii de lămurire a dispozitivului deciziei civile care constituie obiectul prezentei cauze, totuși demersul procesual al contestației în anulare nu este lipsit de interes sau inadmisibil având în vedere că au fost înlăturate din considerentele deciziei inițiale considerentele acesteia în privința mențiunii de respingere ca nefondat a recursului, totodată fiind înlăturate și considerentele care au stat la baza acestei mențiuni, prin urmare nefiind înlăturată omisiunea de analiză a motivului de recurs invocat în susținerea contestației în anulare concretizată prin dispozitivul deciziei de soluționare a recursului, ci exclusiv prin considerentele deciziei de lămurire, împrejurare care determină în egală măsură constatarea neanalizării prin decizia contestată prin formularea prezentei contestații în anulare a acestui motiv de recurs invocat de recurenta-reclamantă, fiind necesară în temeiul disp. art. 6 din CEDO reluarea parțială a judecării recursului în limitele exercitării acestei căi extraordinare de atac pentru asigurarea respectării dreptului de acces la justiție prin analizarea și a acestui motiv de recurs apreciat de către contestatoare drept motiv esențial al acțiunii introductive". (pagina 7 din hotărârea 24 selectată de comisie)

Hotărârea 23 are o tehnică de redactare deficitară și greu inteligibilă, fiind reunite într-o frază de o pagină toate argumentele invocate în contestația în anulare, după care, separat doar de o virgulă este redat raționamentul instanței: ", în soluționarea contestației în anulate întemeiată pe cazurile invocate prin cererea dedusă judecării în prezenta cauză, Curtea constată că toate aceste împrejurări de fapt și de drept nu se circumscriu cazurilor de contestației în anulare invocate, acestea fiind de strictă interpretare și aplicare, ci tind prin modul în care au fost

expuse, la reluarea judecății recursului formulat împotriva unei decizii de recurs, cale de atac neprevăzută însă de legea în vigoare și contrar disp. art. 6 din CEDO, având natura juridică a unor veritabile critici de nelegalitate îndreptate pe fondul deciziei de soluționare a recursurilor, întemeiate pe o reinterpretare atât a probatoriului administrat în fond, cât și a normelor de drept material incidente cauzei pe fond, critici care însă nu pot fi analizate ca atare în susținerea cazurilor de contestație în anulare specială deduse judecății, în cazul contrar fiind încălcat principiul autorității de lucru judecat și al principiului stabilității circuitului civil, considerente coroborate față de care va fi respinsă contestația în anulare ca nefondată.”

Un alt exemplu de exprimare greu inteligibilă și lipsită de coerență este și următorul paragraf de la pagina 25 din hotărârea 19 selectată de comisie:

”Raportat la aceste motive de nelegalitate, Curtea constată că prin sentința recurată le-a apreciat ca fiind întemeiate, soluționând însă cauza fără a analiza conținutul normelor cuprinse în Regulamentul aprobat prin hotărârea atacată, prin înțelegerea acestora în mod coroborat și raportat la scopul adoptării acestui act administrativ, dar și la normele de drept material incidente cauzei, dar și față de împrejurarea că deși cel puțin două dintre motivele de nelegalitate invocate prin cererea introductivă vizau în esență situația de operator competent și licențiat/autorizat a operatorului care a participat la procedura administrativă finalizată prin adoptarea actului administrativ a cărui legalitate este contestat, acestea au fost analizate formal, fără analizarea fundamentată a efectelor hotărârii judecătorești invocată prin acțiune prin raportare la activitatea desfășurată de acest operator, dar și la împrejurarea că prima instanță, în temeiul rolului activ nu a pus în discuția părților necesitatea discutării introducerii în cauză a operatorului în cauză în temeiul disp. art.16 ind.1 din Legea nr.554/2004 și art. 78 C.proc.civ., date fiind, cel puțin în parte, motivele de nelegalitate invocate, astfel încât să se pună în discuție efectele hotărârii instanței de contencios administrativ asupra posibilității legale a operatorului de a participa în această calitate la procedura administrativă de stabilire a tarifului contestat, inclusiv prin raportate la motivele avute în vedere în concret de autoritatea publică emitentă a actului administrativ atacat la stabilirea cuantumului și estimărilor nivelului acestei taxe pentru această categorie de utilizatori non-casnici.

Din această perspectivă, Curtea reține, referitor la primul motiv de nelegalitate apreciat ca fiind întemeiat prin sentința recurată, că prima instanță a reținut în esență încălcarea prin actul administrativ atacat a dispozițiilor art. 20 alin. 7 ind. 2 din Legea nr.249/2015 și anexei 1 la legii nr. 211/2011, constatând că prin hotărârea atacată ar fi încălcat dreptul utilizatorilor destinatari ai acestei

taxe de a valorifica deșeurile de ambalaje/ambalajele rezultate din propria activitate desfășurată în raza teritorială de referință prin încheierea unor contracte de valorificare, prin predare contra cost, iar nu prin achitarea acestei taxe către autoritatea publică locală, în același timp prima instanță reținând și încălcarea normelor europene redată în considerentele sentinței recurate, fără însă a analiza în concret conținutul integral al actului administrativ, inclusiv prin raportare la împrejurarea că în Anexa nr. 4 la Regulament -Modalitatea/indicatorii de calcul a taxei de habitat cu destinație specială de salubritate datorată de utilizatorii non casnici din Sectorul 2, se prevede la punctul 4 litera f) că „Refuzul utilizatorilor non casnici de a asigura recipiente pentru fracția uscată sau una din fracțiile reciclabile(deșeuri de ambalaje de hârtie/carton, plastic/metal, sticlă) și/sau de a preda aceste fracții operatorului de salubritate autorizat pentru sectorul 2 va fi notificat de acesta Primăriei Sectorului 2, în scris, Primăria urmând să verifice justificarea refuzului de către utilizatorul în cauză prin prezentarea de către acesta de contracte încheiate conform legii, cu operatori autorizați pentru colectarea deșeurilor de ambalaje, documente justificative privind predarea respectivelor deșeuri sau alte documente „în funcție de specificul activității desfășurate”, astfel încât se impunea analizarea acestei prevederi din cuprinsul hotărârii pentru analizarea legalității actului atacat din perspectiva conformității acestuia cu normele superioare ca forță juridică, atât naționale, cât și europene, în condițiile în care prima instanță nu a stabilit că numai o parte din prevederile din cuprinsul hotărârii atacate ar fi aplicabile, aspecte esențiale pentru dezlegarea chestiunii litigioase invocate, neanalizată însă prin sentința atacată în prezentul recurs.”

Există, de asemenea, dezacorduri între subiect și predicat, dar și de altă natură: *”În acest context, Curtea reține că în mod nelegal reclamanta a revenit asupra deciziei sale de a impune inclusiv îndeplinirea formală și exactă a acestei cerințe minime de calificare, acceptând calificarea asocierii desemnată câștigătoare și completarea acestui formular ulterior evaluării ofertei depusă de aceasta și desemnării sale drept câștigătoare, însă anterior încheierii contractului de achiziție publică.”* (pagina 5, hotărârea 10 depusă de candidat)

Spre exemplu, în fraza de mai jos coerența se pierde, sensul este greu de decelat, sintagmele *”astfel încât”* și *”având în vedere”* fiind repetate de câte două ori, iar fraza culminând cu un dezacord și o folosire incorectă a formei negative (nici criticile invocate, referitor (...) sunt nefondate):

”Totodată, deși recurenta-reclamantă a invocat în susținerea acestui motiv de recurs incidența disp. art. 76 alin. 1 lit. a) din OG nr. 99/2000 (Contravențiile

prevăzute la art. 73 se constată și se sancționează de către: a) organele de control abilitate ale primăriilor, pentru cele prevăzute la pct. 1 - 4, 6 - 11, 13 și 20¹ - 23) coroborat cu art. 5 lit. hh) din Codul Administrativ (primăria comunei, a orașului, a municipiului, a subdiviziunii administrativ-teritoriale - structură funcțională fără personalitate juridică și fără capacitate procesuală, cu activitate permanentă, care duce la îndeplinire hotărârile autorității deliberative și dispozițiile autorității executive, soluționând problemele curente ale colectivității locale, constituită din: primar, viceprimar, administratorul public, consilierii primarului sau persoanele încadrate la cabinetul primarului și aparatul de specialitate al primarului), având în vedere că în materia contenciosului administrativ și fiscal legitimarea procesuală este justificată prin prima capacitatea de drept administrativ, astfel încât dispozițiile legale invocate nu justifică chemarea în judecată în calitate de pârât în cadrul cererii de suspendare a unui act administrativ care nu a fost emis de acest intimat-pârât, chiar în contextul invocat de recurenta-reclamantă referitor la competențe vizând constatarea și sancționarea contravențiilor săvârșite în domeniul în care aceasta își desfășoară activitatea, având în vedere inclusiv obiectul prezentei cereri, respectiv suspendarea executării unei decizii prin care a fost suspendată activitatea recurentei-reclamante până la obținerea autorizației de funcționare, iar nu obligarea intimatului-pârât la emiterea autorizației de funcționare în temeiul prevederilor normative invocate, astfel încât nici criticile invocate, referitor la soluția asupra excepției lipsei calității procesuale pasive a acestui intimat-pârât, din perspectiva incidenței motivului de casare prevăzut de disp. art. 488 alin. 1 pct. 8 C.proc.civ., sunt nefondate.”

c) Argumentație din punctul de vedere al clarității și logicii

Punctaj acordat – 10 puncte

Motivare: Lectura unora dintre hotărârile judecătorești din portofoliu probează existența unei analize adecvate a excepțiilor și fondului litigiului (ex. hotărârile nr. 13, 14) și o abordare structurată și utilă inclusiv în ipoteza trimiterii cauzei spre rejudecare (ex. hotărârea nr. 19 și hotărârea nr. 4 din selecția proprie a candidatului).

Studiul unora dintre hotărârile selectate relevă o bună cunoaștere a legislației naționale, inclusiv sub aspectul succesiunii actelor normative, cu captarea informațiilor juridice relevante pentru soluția pronunțată (ex. hotărârile nr. 6, 7, 17).

Cu toate acestea, raționamentul logico-juridic al candidatului este unul dificil de urmărit în multe cazuri, date fiind frazele foarte lungi, reunind o multitudine de argumente și detalii, marcate de dezacorduri și în care sensul se pierde până la finalul acesteia. Spre exemplu, în cazul hotărârilor 6, 8 și 9 depuse de candidat se remarcă următorul raționament:

"Prin urmare, faptul că măsurile anterioare subzistau și erau aplicate, totuși acest risc de infectare masivă și rapidă a rezultat în mod întemeiat din analiza fundamentată a tuturor criteriilor avute în vedere la emiterea ordinului, analiză efectuată de autoritățile publice având această competență determinată de domeniul de activitate privind protecția eficientă a sănătății publice în contextul în care aceste măsuri s-au dovedit la momentul adoptării carantinării eficiente numai parțial și fără a avea efectul evitării accelerării răspândirii infecției cu acest virus, neavând relevanță faptul că anterior nu ar fi fost adoptată aceeași măsură, ci numai contextul în care la data emiterii ordinului erau îndeplinite condițiile prevăzute de lege în acest sens" (pagina 21, hotărârea 6).

"Mai mult, în contextul în care însăși reclamantul nu a procedat la o evidențiere sistematică și reală, întemeiată pe verificarea documentelor aferente consumului și a situației efectuării acestor deplasări, acesta nu poate solicita pârâtei să aplice un mod de calcul diferențiat pentru stabilirea valorii consumului aferent fiecărui autoturism în cauză, organele de control procedând la stabilirea valorii prejudiciului prin înlăturarea coeficientului de corecție pentru consumurile aferente perioadei controlate și atribuirea caracterului de prejudiciu al acestei diferențe față de o estimată valoare reală a consumului, pârâta aflându-se în imposibilitate de a efectua o reală verificare a consumului constatând neconcordanțe între numărul de km înregistrați la bordul autoturismelor și numărul de km care rezultă din actele aferente efectuării reviziilor tehnice periodice ale acestora, corelat cu necompletarea tuturor rubricilor esențiale din documentele aferente realizării fiecărei deplasări din aceeași perioadă, considerente față de care va fi respinsă prezenta acțiune ca neîntemeiată.

(...) Va fi respinsă ca neîntemeiată excepția inadmisibilității, având în vedere că deși într-adevăr, potrivit Regulamentului aprobat prin Hotărârea nr. 155/2014 reclamantul, în calitate de entitate controlată și destinatar al deciziei de control emisă de pârâtă, avea obligația de a formula contestația administrativă împotriva acesteia și de a-și întemeia propriul demers procesual pe criticile eventual îndreptate împotriva unei încheieri de soluționare a contestației, totuși nu se poate pretinde acestuia realizarea întocmai a unei astfel de proceduri prealabile, în contextul în care reclamantul a procedat, fie și dintr-o perspectivă informală, la efectuarea unei astfel de contestații, solicitând pârâtului rediscutarea măsurilor și a abaterilor constatate în sarcina sa, solicitare față de

care pârâta însuși a arătat în cuprinsul întâmpinării că nu era obligatorie respectarea unei proceduri formale, precum și în contextul în care însuși pârâta a procedat la emiterea deciziei atacate fără respectarea termenului de 15 zile calendaristice calculate de la data înregistrării raportului de control la entitatea control, lipsind-o pe aceasta de posibilitatea de a formula eventualele obiecțiuni, situație în care respingerea acțiunii ca inadmisibilă ar fi condus la negarea dreptului de acces liber la justiție, procedura plângerii prealabile fiind parcursă, pârâta refuzând să revoce decizia emisă astfel și raportul de control care a stat la baza acesteia, luând în considerare că prevederile Legii nr. 94/1992, cu modificările ulterioare, nu impun necesitatea contestării în fața instanței de contencios a încheierii de soluționare a contestației împotriva deciziei emisă împotriva entității controlate.” (pagina 15, hotărârea 8).

”Totodată, vor fi înlăturate ca neîntemeiate susținerile pârâtei în sensul că expertul contabil ar fi calculat în mod eronat valoarea contribuției datorată de către reclamantă pentru valorificarea deșeurilor de ambalaje provenind din hârtie-carton, prin nerespectarea procentelor prevăzute în planul anual de valorificare, atât cele globale, cât și cele aferente fiecărui material, cu referire la materialul aflat în discuție, având în vedere că din conținutul raportului de expertiză rezultă că expertul contabil nu a constatat realizarea de către reclamantă a obiectivelor de valorificare anuală globale pentru întreaga cantitate de hârtie-carton, ci doar parțial, stabilind în sarcina reclamantei debitul total aferent diferenței dintre obiectivul anual de valorificare și cantitățile efectiv valorificate de către reclamantă fiind în cuantum de 120.402,34 lei, astfel încât se constată că nu a fost constatată o deplină respectare acestor obiective de valorificare, aspect nesusținut de către reclamantă, aceasta afirmând că sunt eronate doar cantitățile reținute ca introduse pe piață și ulterior valorificate, iar debitul nu este în cuantumul stabilit prin decizia de impunere în sarcina sa, fără o justificare obiectivă prin raportare la documentele analizate concret de către expertul contabil. (...)

Din aceeași perspectivă, se constată că deși în drept este parțial întemeiată concluzia pârâtei din decizia de soluționare a contestației-fila 725 a dosarului - în sensul că valoarea obiectivelor anuale de valorificare este direct proporțională cu cantitatea de ambalaje introduse pe piață în anul respectiv, totuși în privința cantității de ambalaje din plastic omisă din calcul de către expert și de către reclamantă-aspect rezultat din raportul de expertiză contabilă și necontestat de către aceasta, o astfel de relație matematică nu devine aplicabilă, având în vedere că este valabilă exclusiv în ipoteza în care la calculul obiectivelor de valorificare se constată că a fost atinsă exclusiv limita minimă, dar nu și dacă a fost depășită în mod substanțial, astfel cum rezultă din situația de fapt fiscală din prezenta cauză, pârâta nefăcând dovada că prin includerea

acestor cantități de folie ca ambalaj secundar și terțiar ar fi fost modificat rezultatul fiscal reținut prin raportul de expertiză și ar fi condus la reevaluarea atât a debitului principal, cât și a accesoriilor calculate pentru întârzierea la plata contribuției stabilită suplimentar în sarcina reclamantei (debitul principal fiind stabilit nu prin raportare directă la cantitatea de ambalaje introdusă pe piață de reclamantă, ci la diferența dintre obiectivele impuse de lege pentru valorificare și obiectivele de valorificare efectiv realizate de către reclamantă). (paginile 30-31, hotărârea 9).

Aceeași problemă se identifică și în cazul hotărârilor selectate de comisie. Cu titlu exemplificativ menționăm hotărârile 1, 3, 30, din care cităm următoarele paragrafe:

"Astfel, prin cererea introductivă recurenței-reclamanți au invocat ca motive de nelegalitate faptul că măsurile dispuse prin ordinele contestate, respectiv repunerea în situația anterioară emiterii documentelor de chemare în rândul cadrelor militare active și acordare a gradului militar, echivalează cu o degradare militară, măsură care constituie o pedeapsă complementară, în sensul legii penale (art. 67 din Vechiul Cod penal, aplicabil la acea dată), respectiv că reclamanții nu ar fi avut calitate procesuală în Dosarul nr. aflat pe rolul Tribunalului Militar (în urma căruia s-a pronunțat sentința penală nr.), astfel că nu ar exista un temei legal pentru consecințele negative ale acestuia pe care a trebuit să le suporte, respectiv anularea documentelor de încadrare, cu dispoziția de trecere în rezervă și repunerea în situația avută anterior încadrării la Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Județului, nefiind dispusă degradarea militară care este o pedeapsă ce nu putea fi aplicată persoanelor împotriva cărora nu s-a exercitat acțiunea penală, în speță reclamanții neavând calitatea de inculpați în Dosarul nr., nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 67 din Vechiul Cod penal astfel cum a apreciat și Tribunalul Militar prin Sentința penală nr. pronunțată la data de, în soluționarea contestației la executare formulată de Inspectoratul pentru Situații de Urgență V al Județului, context în care au considerat că măsurile adoptate la nivelul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență cu privire la retragerea gradului militar încalcă dispozițiile Sentinței penale nr. pronunțată la data de, fiind o reconsiderare a situației reclamanților care nu reflectă realitatea juridică reținută de instanța militară, ci, din contră, s-ar încălca dispozițiile obligatorii ale acesteia" (pagina 18, hotărârea 1).

"Sunt nefondate susținerile reclamantei referitoare la invocarea de autoritatea publică pârâtă a incidenței manualului de utilizare SICAP, în condițiile în care

prin contestația administrativă formulată, reclamanta a arătat că în aplicația SEAP anunț de participare nu ar exista nicio rubrică informații generale unde să existe posibilitatea bifării manuale a operațiunii de transmitere la JOUE, autoritatea pârâtă înlăturând aceste susțineri arătând că în conformitate cu extrasul din acest manual disponibil la adresa indicată se menționează modalitatea tehnică concretă în care putea fi îndeplinită obligația prevăzută de lege pentru publicarea anunțului de participare în JOUE, prin urmare deși revenea reclamantei obligația de a face dovada imposibilității tehnice și/sau juridice de a-și îndeplini efectiv o astfel de obligație legală, o astfel de dovadă nu a fost realizată în prezenta cauză, nefiind vorba despre înlăturarea forței juridice a legii prin aplicarea unui manual, ci de modul în care a fost organizată aplicarea legii în concret, prin contractul de finanțare beneficiarul, reclamantă în prezenta cauză asumându-și obligația de a respecta legislația achizițiilor publice inclusiv din această perspectivă, considerente față de care în temeiul disp. art. 1 și 8 din Legea nr.554/2004 și prevederilor OUG nr.66/2011 va fi respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

(...) Sub aceleași aspecte, Curtea reține că interpretarea invocată de reclamantă este una strict formală, fără luarea în considerare a necesității aplicări sistematice/coroborate a tuturor dispozițiilor de drept material incidente litigiului, astfel încât interpretarea gramaticală nu poate determina soluția anulării actelor atacate, având în vedere că disp. art. 144 alin. 2 din Legea nr.98/2016 vizează chiar regulile de publicitate și de transparență aplicabile în materia achizițiilor publice, făcând expres trimitere în acest sens ca element de referință la prevederile art. 7 alin. 1 din același act normativ, prin urmare existând o legătură directă între cele prevederi normative, ca de altfel și față de disp. art. 17 alin. 3 din HG nr.395/2016 care vizează regulile de estimare a valorilor contractelor de achiziție publică prin raportare la prevederile art. 11 din Legea nr.98/2016, dispoziții potrivit cărora „(1) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a utiliza metode de calcul al valorii estimate a achiziției cu scopul de a evita aplicarea procedurilor de atribuire prevăzute de prezenta lege. (2) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a diviza contractul de achiziție publică în mai multe contracte distincte de valoare mai mică și nici de a utiliza metode de calcul care să conducă la o subevaluare a valorii estimate a contractului de achiziție publică, cu scopul de a evita aplicarea procedurilor de atribuire reglementate de prezenta lege.”, în esență aceste din urmă dispoziții urmărind evitarea aceluiași risc de încălcare a principiilor achizițiilor publice, fie că suplimentarea serviciilor era previzibilă, fie că nu, însă luând în considerare că acestea vizau în esență realizarea aceluiași proiect finanțat din aceste fonduri nerambursabile, dar și luându-se în considerare că în raport de elementele reglementate de disp. art. 17 alin. 1 din HG nr.395/2016, respectiv

„a) valoarea estimată a achiziției; b) complexitatea contractului/acordului-cadru ce urmează a fi atribuit; c) îndeplinirea condițiilor specifice de aplicare a anumitor proceduri de atribuire.”, reclamanta avea obligația de a stabili publicarea anunțului de participare în JOUE inclusiv pentru procedura de atribuire care a stat la baza încheierii celui de-al doilea contract de achiziție publică, fiind vorba despre același proiect finanțat.” (pagina 9, hotărârea 3)

”Referitor la principiul proporționalității și a dispozițiilor CEDO, Curtea reține de asemenea că aspectele invocate în dezvoltarea acestor critici de recurs nu se circumscriu cazului bine justificat în condițiile în care, pe de o parte, implică analiza probelor invocate și care vizează fondul cauzei privind constatarea nulității, iar nu suspendarea executării, iar pe de altă parte, recurenta-reclamantă nu a înlăturat prezumția de nelegalitate a edificării acestor construcții cu caracter provizoriu la data emiterii dispoziției a cărei suspendare se solicită prin prezentarea fie a avizului de urbanism, fie a autorizației de construire pentru fiecare dintre lucrările edificate, astfel cum aceastea au fost descrise prin anexa nr.1 a dispoziției, neavând relevanță că anterior ar fi demarat proceduri administrative referitoare la obținerea unor astfel de avize/autorizații în condițiile în care exista obligația obținerii acestora anterior edificării, iar nu ulterior, dată fiind împrejurarea edificării acestora pe domeniul public al unității administrativ-teritoriale, în plus neavând relevanță deținerea avizelor de urbanism pentru alte lucrări de construire alăturate construcțiilor vizate de dispoziția vizată sau faptul eliberării unei autorizații care permitea desfășurarea activității recurente-reclamante, obligație distinctă de a deține actele administrative care autorizează edificarea unor lucrări de construire pe domeniul public, având prin urmare un regim juridic distinct” (pagina 9, hotărârea nr. 30 selectată de comisie).

În cuprinsul hotărârii nr. 8 depuse de candidat, excepția inadmisibilității apare analizată în finalul hotărârii, iar nu cu prioritate, așa cum cer dispozițiile art. 248 C. proc. civ.

De asemenea, în unele exprimări este greu de surprins logica argumentării, așa cum este cazul în hotărârea nr. 6 selectată de comisie: *”Din această perspectivă, se constată că deși HG nr. 754/2016 nu a fost modificată/desființată până la data intrării în vigoare a ordinelor aflate în litigiu, totuși se reține că punerea acestora în aplicare ar contraveni, cel puțin formal și conform recunoașterii emitentului HG nr. 754/2016 unei reorganizări nelegale și exclusiv formale care nu a fost orientată către reala eficientizare a autorităților publice destinate și*

nici către conformarea față de prevederile naționale și europene în domeniul sanitar-veterinar. (fila 21)”

În general, hotărârile sunt motivate în termeni mult prea generali, fiind făcută cu titlu introductiv o analiză teoretică și generală a problemelor de drept sau instituțiilor juridice aplicabile în cauză, aplicarea la datele cauzei fiind însă redusă la una - două fraze, cum este cazul la hotărârea 3 depusă de candidat în care jurisprudența CJUE în materie de TVA este expusă pe larg, iar aplicarea sa în cauză este făcută succint.

Unele hotărâri sunt reduse ca întindere sau chiar redactate într-un stil șablon, reflectând lipsa de complexitate a cauzelor (hotărârile nr. 2, 5, 20, 22, 28 și 29 selectate de comisie).

În considerentele hotărârii nr. 6 depuse de candidat sunt redate nu mai puțin de 6 pagini de texte din acte normative, fără ca acestea să își găsească integral un corespondent în raționamentul judecătorului.

La hotărârea nr. 7 depusă de candidat se observă o tehnică de redactare deficitară și care îngreunează lecturarea hotărârii. Practic, după redarea pe 16 pagini a susținerilor părților, candidatul reia pe alte 8 pagini cele reținute prin decizia atacată de către Consiliul Concurenței, pentru ca aprecierile proprii ale instanței să fie succint redate pe doar 3 pagini din cele 28 ale hotărârii.

Discursul juridic abordează și jurisprudența susceptibilă de aplicare în litigiu, cu integrarea acesteia în argumentație (ex. jurisprudența Înaltei Curți – hotărârea nr. 15; jurisprudența CJUE – hotărârea nr. 26 și hotărârea nr. 3 din selecția candidatului), inclusiv în situațiile în care judecătorul socotește necesar să explice de ce o exclude de la aplicare (ex. hotărârea nr. 7, 26), chiar și într-o cale extraordinară de atac de retractare (hotărârile nr. 23, 24).

Cu toate acestea, în unele cazuri, considerentele hotărârii se rezumă la reproducerea soluției de unificare a practicii, aplicarea acesteia în cauză fiind făcută într-un singur paragraf, cum este cazul hotărârii 27 selectate de comisie, în care se reproduc pe aproape 7 pagini considerentele deciziei obligatorii a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru ca apoi să se concluzioneze, într-un singur paragraf, că:

”Prin urmare, Curtea reține că în mod greșit prima instanță a aplicat dispozițiile de drept material care au determinat soluția admiterii acțiunii, luând în considerare aspectele general obligatorii dezlegate prin decizia menționată,

neputând fi recunoscut dreptul intimatului-reclamant, în condițiile de fapt menționate, de a beneficia de diferențele salariale aferente funcției de conducere exercitată în perioada în litigiu în baza deciziei pe zi de unitate, neputând fi reținute pentru aceleași considerente nici susținerile recurentului-reclamant privind o pretinsă culpă a autorității administrative sau o pretinsă situație de discriminare salarială, respectiv pretinsa incidență în cauză a dispozițiilor din Codul Municipii sau a celorlalte dispoziții din Legea nr. 293/2004, urmând ca în temeiul disp. art. 20 din Legea nr.554/2004 și art. 496 și 498 C.proc.civ. prezentul recurs să fie admis, casată în parte sentința recurată, iar în rejudecare, să fie respinsă acțiunea în integralitate ca neîntemeiată.”

În cazul hotărârilor depuse de candidat, există și hotărâri în care se remarcă o succesiune logică a argumentelor, cu decelarea soluției la capătul unui proces argumentativ (hotărârile nr. 3, 15 selectate de candidat). De asemenea, la hotărârea nr. 9 selectată de comisie se vedește existența unor considerente proprii, de substanță, chiar și atunci când se păstrează hotărârea primei instanțe, în cazul respingerii recursului.

d) Verificarea respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor

Punctaj acordat – 4 puncte

Motivare: Judecătorul a înregistrat întârzieri relativ mari (peste 30 de zile în 2022) la redactarea hotărârilor judecătorești (112 hotărâri neredactate în termen în 2022, 88 în 2021, 65 în 2020). Comisia de evaluare are însă în vedere la acordarea punctajului și numărul mare de cauze la care a participat, respectiv numărul mare de hotărâri redactate. Candidatul a desfășurat și activități de natură administrativă (membru al Comisiei de cercetare a averilor, verificarea respectării obligațiilor legale și a regulamentelor de către judecători și personalul auxiliar de specialitate la instanțele din circumscripție, înlocuirea președintelui de secție).

V. Punctaj total – 31 puncte

Data: 3.03.2023

Comisia de evaluare pentru Secția contencios administrativ și fiscal
